

foreligge et saadant Forslag, og det maatte vise sig, at dette Forslag var bygget paa saadanne Principper, at det baade i økonomisk og etisk Henseende opfylder de Fordringer, som man kunde stille til det, og at det heller ikke paa nogen Maade er vanskeligt at gennemføre, haaber jeg, at det høje Tings Flertal vil vise sin Interesse for denne Sag ved at stemme for en saadan Ulykkesforsikring for Landarbejderne, hvis man da maatte komme til det Resultat, at et saadant Forslag var at foretrække for en saadan Understøttelse, som man har tilsigtet at yde i Henhold til det foreliggende Forslag, der, som den sidste ærede Taler sagde, skulde gælde som et Surrogat for en Ulykkesforsikring. Jeg er af den Mening, at hvis man ikke stiller sig paa det Standpunkt, som man i sin Tid gjorde, da man opgav Principperne i Henseende til Antallet af de Personer, man ønsker at indbefatte under en saadan Lovgivning, og stillede Fordringerne urimelig højt med Hensyn til de Ydelser, som skulde tilkomme de tilskadekomne og deres efterladte, naar man i saa Henseende altsaa vil iagttage en vis Tilbageholdenhed, opstille bestemte Principper og knytte Forsikringen til de bestaaende Arbejderforhold — saaledes som vi have gjort det i den anden Lov, vi have vedtaget — ville de Herrer sikkert komme til det Resultat, at Opgaven for Landbrugets Vedkommende er ganske overkommelig, og at det vilde være bedre, om vi gik frem ad denne Vej. Jeg erkender i øvrigt, at det er en human Tanke, der ligger til Grund for det Forslag, som vi have her, men jeg tror, at det vil være bedre at tilvejebringe en virkelig Forsikring for Landarbejderne, en Ordning, som ikke mindst de Herrer, der have stillet Forslaget, altid have indrømmet vilde være at foretrække. Med disse Ord skal jeg anbefale dette Forslag til Overvejelse og grundig Undersøgelse i Fremtiden, forhaabentlig i et Udvalg, og hvis Lovforslaget sendes til et Udvalg, og jeg faar Lejlighed til at beskæftige mig dermed, skal jeg gøre mit Bedste for at bringe noget godt ud deraf, for saa vidt det ikke vil være muligt at tilvejebringe noget, der efter min og Flertallets Mening maa antages at være endnu bedre.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgekreds): Det kunde i og for sig være overflødigt for mig at tage Ordet, særlig da det Forslag, der foreligger nu, i hvert Fald i Princippet, gaar ud paa at skaffe Understøttelse til dem, der ikke falde ind under

den Lov, vi vedtog før Jul, og jeg allerede ved 3dje Behandling af Forslaget om Ulykkesforsikring for Arbejdere i visse Virksomheder udtalte, at jeg og mine Venner, hvis Forslagsstillerne vilde fremsætte deres Ændringer som et selvstændigt Forslag, vilde stille os meget velvillig til dets Princip, idet ogsaa vi ønske at skaffe Landarbejderne Adgang til en Understøttelse, naar de komme til Skade ved Ulykkestilfælde under Arbejdet, og ligeledes ønske, at de øvrige Erhverv som Søfart og Fiskeri kunne faa Adgang til en lignende Understøttelse. Jeg vil imidlertid sige, at jeg allerede paa et tidligere Tidspunkt i en Udvalgsbetænkning har udtalt, at jeg ikke var meget begejstret for at faa det Princip, der ligger til Grund for Alderdomsforsørgelsesloven, ogsaa ført over paa dette Omraade her om Understøttelse til tilskadekomne, og jeg betragter derfor ogsaa dette Forslag mere som en direkte Opfordring eller direkte Anmodning til Folketinget og Rigsdagen om at tage Spørgsmaalet om Forsikring for dem, der ikke komme ind under den almindelige industrielle Ulykkesforsikring, under Overvejelse.

Jeg blev ligesom lidt forbavset ved at høre den ærede sidste Taler konkludere derhen, at han bebudede at ville komme med et Forslag om Landarbejdernes Ulykkesforsikring, idet hans Præmisser syntes at tyde paa, at det overhovedet var rent galt, at man havde rejst Spørgsmaalet her, og at man heller ikke havde rejst det i andre Lande. Det gør ikke noget, ad hvilke Veje man kommer til et Resultat, men naar det det ærede Medlem alligevel vil komme med et Forslag, vil jeg sige, at dermed er Spørgsmaalet ikke løst. Jeg mener nemlig ikke, man kan sige, at det ikke er en Opgave for Samfundet at skaffe Understøttelse til tilskadekomne, thi denne Opgave er erkendt derved, at Samfundet som saadant yder Hjælp til tilskadekomne; naar disse ere ude af Stand til at ernære sig selv, ydes der dem Understøttelse under forskellige Former dels ved privat Godgørenhed, dels af det offentlige som Fatighjælp i Henhold til Grundlovens Bud om, at den, der ikke selv kan ernære sig eller sine, er berettiget til at erholde Hjælp af det offentlige. Det næste Skridt skulde da være, at Hjælpen ydes, uden at man derfor betegner de Borgere, hvem Hjælpen tilstaas, som anden Klasses Borgere. Medens man under de nu herskende Forhold med nogen Grund kan opretholde en saadan Adskillelse for almindelige raske Men-